

Резюме на видеото „Ти ми открадна пръстена“

Ситуация:

Г-жа Герти (86), г-жа Ханелоре - домашна помощница. В този епизод г-жа Герти често е обърквана, забравя много неща. Днес има гост, затова тя иска да вземе ценния си пръстен, който не е носила отдавна. Тя е забравила, че е подарила пръстена на дъщеря си преди 30 години. Но тя си мисли, че знае КЪДЕ в шкафа трябва да е пръстенът. Но и шкафът вече го няма, сега тя има друг.

Съдържание на клипа:

Г-жа Герти отива към шкафа, в който **предполага**, че е нейният пръстен. Тя е **убедена**, че той е в едно **определено чекмедже**. Но него го няма! **Само** тя и г-жа Ханелоре са тук. Така че тя е убедена, че г-жа Ханелоре го е откраднала. „Ти ми го открадна! Върни ми пръстена!“, казва тя. Г-жа Ханелоре смята, че тя трябва да се **успокои**. Тя е с нея толкова дълго и сега тя я **обвинява**... Г-жа Герти обаче **държи на своето**. Г-жа Ханелоре казва, че г-жа Герти би могла да погледне в стаята й...

Анализ:

Г-жа Герти все пак **още** помни някъде в **паметта си КЪДЕ** преди това е съхранявала **пръстена си**, но е забравила, че го е дала на дъщеря си. Тъй като преценките ни се основават на това, което знаем (знанието за подаръка вече не е налично), тя подозира, че някой е откраднал пръстена от нея. И това **трябва да е г-жа Ханелоре**. Тя иска пръстенът да ѝ бъде върнат. Въпреки че г-жа Ханелоре първо **остава** спокойна, може да се види колко се е **засегнала**. С един такъв **укор** тя чувства **нападната цялата си личност**. И забележката, че тя вече **отдавна работи тук, не помага**. Тя дори предлага г-жа Герти да погледне в нейната стая ... Такова нещо обикновено изобщо не помага! Ако г-жа Ханелоре **знаеше повече** за това, щеше да **разбере**, че не за **НЕЯ** се отнася атаката.

Отражение:

Първо, **още в началото** домашните помощници трябва да **помислят как могат да защитят** себе си от подобни атаки: Най-добре е да **поискат писмено потвърждение**, че всички ценности са **заклучени** или че **няма** такива. Също и децата или другите **роднини** биха могли да **вземат ценностите**.

При всички случаи поискайте да се **изготви списък** какви ценности има в жилището (списъкът разбира се трябва да е **коректен**). **Въпреки това може да се случи така**, че **обърканите** хора да скрият такива предмети **още веднъж**. Ако роднините не намерят тези предмети, понякога се подозира кражба. **Отчасти също се твърди**, че са **откраднати** предмети, които **НЕ** са ценности (**блузи, пуловери, покъщнина** и т. н). Много хора се чувстват **провокирани**, ако ги посъветвате **да се успокоят**. Такива подозрения са част от клиничната картина. Затова запазете спокойствие **обвиненията не са мислени като обида**, а са **символ** на много **претърпени загуби**: Физическите и умствените компетенции, здравето, социалното положение (например в семейството), професионалното значение са „**изгубени**“. Това често се **проектира навън** - затова трябва да има **крадци...** Освен това често има недоверие (предразсъдъци) към чужденците. Би било добре да **НЕ** приемате подобно нещо лично, а по-скоро като симптом на заболяване. Благоприятни са К-въпросите: **КОЙ?, КАК?, КАКВО? КОГА? КЪДЕ?** -

Но и **НЯМА КАК: ЗАЩО? КАК ТАКА? ПО КАКВА ПРИЧИНА?** (Тези въпроси често налагат оправдания, често са неудобни и обикновено не могат да получат отговор)

Например „Как изглеждаше пръстенът?“, „Беше ли пръстенът подарък?“, ако да - „За какъв повод?“, „Често ли беше носен?“ и т.н.

Така г-жа Герти можеше да говори за пръстена. Това показва какво мисли г-жа Герти за този пръстен. От това често можете да извлечете нуждите.

Може би г-жа Герти е имала пръстена от починалия си съпруг? Може би е по-скоро загубата на човека? Може би също щеше да си спомни, че го е дала на дъщеря си? Много често обвинението в **кражба** се **потушава** чрез спокоен, **добър разговор**. Понякога наистина се вика **полиция**, но и тук **спокойствието** е най-добрата рецепта.

Ако кажем: „Ела, да потърсим заедно!“ това може да доведе до намирането на **липсващия предмет**, но и **индиректно** казва, че обвинението е било **несправедливо** и засегнатото **лице само е сложило** някъде предмета ... Евентуално може да помогне въпросът: „**Къде би скрил/а** нещо, за да не може да го намери крадец?“ **или** подобно. **Идеално би било**, ако **лицето намери САМО** липсващия предмет (ако е възможно!). Дори ако сами намерите липсващо портмоне например, можете да накарате засегнатите да го „намерят сами“ ...

Обучение:

ПРЕДИ постъпване на работа изяснете дали има **ценности**, съответно какви.

Роднините често **НЕ** искат да видят деменцията при засегнатите. Затова редовно **документирайте инцидентите!**

Обвиненията са симптоми на болестта, затова запазете спокойствие и **НЕ се чувствайте лично нападнати**.

Евентуално използвайте **гумен пръстен**, заредете се психически със спокойствие и хладнокръвие и при атака теглете гумен пръстен и **си спомнете**, че **САМО** спокойствието помага...

Въпроси с „К“ (КАК? КАКВО? КОГА? КЪДЕ? КОЙ?) (но **НЕ**: Защо?, Как така?, По каква причина?).

Интернет проучване:

Например „Твърдение за кражба при деменция“ или нещо подобно.